

Aleg. 78

Sprawozdanie dodatkowe

Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Wysoki Sejmie!

W uzupełnieniu naszego sprawozdania w tym przedmiocie z d. 3. grudnia 1901 L. 84.221, przygotowanego na zeszłoroczną zimową sesję Wysokiego Sejmu, przedkładamy obecnie zamknięcie rachunków funduszu solnego za r. 1902 wraz ze sprawozdaniem dodatkowym o czynnościach krajowego Zarządu sprzedaży soli w pierwszych pięciu miesiącach br.

Wobec tego, że w sprawozdaniu poprzednim mogliśmy podać daty co do pobranych ilości soli tylko po koniec listopada 1901, uzupełniamy je obecnie datami z ostatniego miesiąca z. r.

A mianowicie pobrał krajowy Zarząd sprzedaży soli w całym r. 1901:

Soli warzonki	5119	wagonów	tj. więcej o 28	wag.	niż w r. 1900			
Soli kamiennej	166	"	"	"	102	"	"	"
Soli bydłowej	69	"	"	mniej o 0.5	"	"	"	"
Kalinitu	625	"	"	więcej o 107	"	"	"	"

Powodem, że sprzedaż soli bydłowej nie podnosi się od lat trzech, jest fakt, który tu z uznaniem wspominamy, że c. k. Skarb udziela powiatom bezpłatnie już od trzech lat znaczniejszej niż dawniej ilości (od 100—150 wag.) odpadków soli kamiennej jako soli bydłowej. Sól tę wysyła bez liczenia kosztów spedycyjnych krajowe Biuro spedycji soli w Bochni na podstawie poleceń c. k. Namiestnictwa.

Sól warzonka.

Najważniejszym zajęciem krajowego Biura solnego w tym czasie było wprowadzenie w życie opakowania soli w papier. Po przygotowaniu przez fabrykę odpowiedniej ilości zapasów kartonów i rozesłaniu ich po wszystkich salinach, po zrównaniu przez c. k. Zarządy salinarne formy topki, rozpoczęliśmy opakowanie na salinie łanczyńskiej, następnie na salinie lackiej, potem bolechowskiej, delatyńskiej i kałuskiej — obecnie zaś wprowadzamy je na salinie drohobyckiej i stebnickiej.

Opakowanie soli odbywa się w warzelni, po wyjęciu soli z suszarni, a przed ustawieniem jej w magazynie. C. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, której organa, jak się przekonujemy w praktyce, dla sprawy tej reformy opakowania jak najlepiej są usposobione,

w czem zresztą postępują zgodnie z intencją c. k. Ministerstwa skarbu, zawdzięczamy te próbne zarządzenie, ważne z dwojakich powodów: 1) że sól bezpośrednio po wyprodukowaniu jest przed wszystkimi wpływami ochronioną, nawet już przez czas zmagazyrowania, 2) że opakowanie, idąc równoległe z produkcją, odbywa się zupełnie regularnie i przez całą dobę, podczas gdy w razie opakowywania soli przy jej odbieraniu z magazynu, a więc wtedy, gdy bezpośrednio ma być spedytowana, musiałyby być raz większe a raz mniejsze ilości soli opakowywane w trzeciej części doby, t. z. w godzinach urzędowych. Wymagałoby to większego nakładu ze względu na potrzebę utrzymywania w gotowości większej ilości robotników, którzy nie zawsze mieliby stałe zajęcie. Wydział krajowy uznaje, że tak Biuro salinarnemu krajowej Dyrekcji skarbu, jak i c. k. Zarządom salinarnym robota ta, która odbywa się w warzelni, a zatem z natury rzeczy pod dozorem organów salinarnych, przysporzy przynajmniej z początku zajęcia i pewnego rodzaju niedogodności — ma jednak nadzieję, że ze względu na uzupełniony w ten sposób cel całej akcji opakowania, sprawie tej, jak dotąd, dalszej swojej pomocy używać zechcą. Wydział krajowy korzysta z tej sposobności, aby na tem miejscu wyrazić uznanie i podziękowanie tak p. krajowemu Referentowi salinarnemu, jak i pp. Zarządom salinarnym, za tak chętną i życzliwą pomoc, jaką nam dotychczas w tej sprawie okazywali.

Opakowanie soli w gotowe, dostarczone przez fabrykę, kartony odbywa się w warzelni za pomocą maszynek pomysłu kierownika Biura solnego, p. Dr. Miziewiczza, które automatycznie zawijają końce kartonów i zeszywają je drutem. Pierwotnie był zamiar lepienia końców kartonu markami nagumowanymi — marki takie kosztowałyby na jedną setkę, licząc z kosztem gumy lub kleju najmniej po 6 groszy, to znaczy, że koszt marek wynosiłby na 50,000.000 topek rocznie 30.000 koron, gdy zaś drut, użyty do szycia kosztować będzie nie więcej niż 5.000 koron, zużycie zaś maszynek najwyżej licząc 10.000 koron, okazuje się, że na szyciu drutem, zaoszczędzić można około 15.000 koron rocznie, nie licząc tego, że takie zamknięcie jest praktyczniejsze i pewniejsze, a robota mniejsza i czystsza. Wydział krajowy wprowadził zatem szycie kartonów drutem i w tym celu postawił na salinach czterdzieści sztuk takich maszynek. Maszynki te składają się z dwóch głównych części — jedną stanowi maszyna do składania kartonów, drugą właściwa maszyna do szycia — pierwsza wykonana została w fabryce E. Bredta w Ottynii, druga w urzędzonym przez Zarząd solny warsztacie, zatem wszystko w kraju.

Opakowanie zostało bardzo dobrze przez ludność przyjęte. Dowodem najlepszym fakt, że pomimo tego, iż ono, jak każda rzecz w początkach będąca, jeszcze wiele pozostawia do życzenia, w tych zastępstwach, do których jeszcze Wydział krajowy dostarcza soli opakowanej w papier i opakowanej w wory i siano, ta ostatnia sól nie znajduje popytu. Wobec tego usposobienia ludności dla soli w papier opakowanej, także zastępcy, którzy obecnie drożej za sól płacić muszą, poczęli na sprawę tę przychylniej się zapatrywać, tak, że oprócz trudności technicznych, nieuniknionych przy takim bardzo wielkiem przedsięwzięciu jak zorganizowanie opakowania pięćdziesięciu milionów topek rocznie, z których jedną jest takie zaabsorbowanie urzędników Biura solnego, że chwilowo niektóre mniej ważne sprawy muszą jakiś czas czekać na załatwienie, innych trudności poważnych Wydział krajowy nie ma. Pod względem finansowym, możemy już dzisiaj stwierdzić rachunkami, że reforma ta nie przechodziła sił funduszu solnego i że straty żadnej nie przyniesie. Szczegółowe rachunki, których tutaj podawać nie możemy, są do dyspozycji w krajowym Zarządzie sprzedaży soli. Rok 1902 będzie wprawdzie przedstawiał się rachunkowo mniej korzystnie, w porównaniu z poprzednim, co jest wytłumaczone wobec nieodzownych wydatków inwestycyjnych, przejściowych, wydatków na wszelkiego rodzaju próby itd., następnie wobec faktu, że przyznany nam przez c. k. Ministerstwo skarbu z tytułu nowego opakowania dziesięćmiesięczny kredyt, ma nam być udzielony dopiero z chwilą wprowadzenia opakowania wszystkiej soli w papier, co da nam pełny dochód dopiero w drugim kwartale r. 1903, podczas gdy wydatki na opakowanie ponosić będziemy już przez cały rok 1902.

W sprawie stworzenia fabryki papieru w kraju nie możemy jeszcze niestety podać Wysokiemu Sejmowi pewnych wiadomości. Papier, którego obecnie używamy, okazał się, pomimo pozornej swojej cienkości, dostatecznie nawet przy najodleglejszych transportach wytrzymałym i gdy zostaną usunięte pewne niedokładności przy pakowaniu, gdy robotnicy nabędą dostatecznej wprawy w używaniu maszynek, tak, żeby się one nie psuły i należycie funkcyonowały, co wszystko jest na najlepszej drodze, opakowanie nawet w papier obecnie używany nie będzie pozostawiało nic do życzenia.

Odezwą z d. 24. maja 1902 L. 61.916 zawiadomiła nas c. k. krajowa Dyrekcyja skarbu, w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. maja 1902 L. 35.102, że przy rozprawie w komisji budżetowej Izby posłów p. poseł Kozłowski wyraził życzenie, aby Wydziałowi krajowemu podwyższono dotychczasowy kontyngent soli warzonki z 9-ciu wschodnio-galicyskich salin, obecnie 480.000 metr. cent. wynoszący i zavezwała nas do podania szczegółowych powodów, któreby uzasadniały podwyższenie dotychczasowego kontyngentu. W odpowiedzi na tę odezwę podaliśmy Dyrekcyi skarbu szczegółowe daty odnoszące się do poboru soli kontyngentowej i nadkontyngentowej — a mianowicie, że w r. 1901 potrzebowaliśmy soli 319 wagonów po nad wyznaczony nam kontyngent, a to z powodu zamówień ze strony naszych zastępstw, które takiej ilości soli potrzebowaly. W r. 1902 pobrał Wydział krajowy ponad kontyngent następujące ilości soli:

w miesiącu styczniu:	13·74	wag.
„ „ lutym:	12·00	„
„ „ marcu:	9·36	„
„ „ kwietniu:	1·69	„
„ „ maju:	31·98	„
czyli razem 68·77 wag. w pięciu miesiącach.		

Sól tę nabywa Wydział krajowy albo w c. k. Zarządach salinarnych za gotówkę, o ile się po nią prywatni handlarze nie zgłoszą, lub też od prywatnych handlarzy, którzy za to odstąpienie każą sobie oczywiście pewną kwotę opłacać. Ponieważ ludność na sól czekać nie może, musi Wydział krajowy tym sposobem brakowi soli zaradzać.

Prosił zatem Wydział krajowy c. k. kraj. Dyrekcyę skarbu, aby zechciała wyrobić podwyższenie kontyngentu o 150 wagonów rocznie i to w ten sposób, żeby mogły być one pobierane nie w równych miesięcznych ilościach, ale w miarę potrzeby — popyt za solą bowiem nie da się nigdy całkiem dokładnie na miesiąc naprzód oznaczyć, jeżeli więc można regulować zamówienie w ostatnich dniach miesiąca, unika się potrzeby wyjednywania w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu przedłużenia termiuu pobrania kontyngentu, co przez nieznających stosunków mogłoby być poczytane za niemożliwość wyczerpania ze strony Wydziału krajowego kontyngentu.

Sól kamienna.

Z przyjemnością stwierdza Wydział krajowy, że sprzedaż soli kamiennej wzrasta coraz więcej. W r. 1900 pobrałiśmy 64 wagonów tej soli w Wieliczce i Bochni, w r. 1901 już 166 wagonów, w r. 1902 w pięciu miesiącach już 123 wagony — to znaczy, że w tym roku powinniśmy pobrać około 300 wagonów. Sól pakowana w kartony coraz więcej znajduje uznania, do tego stopnia, że konkurencyja uważała za stosowne wprowadzić u siebie ten, pierwotnie lekceważony przez siebie, sposób sprzedaży soli, który uczciwie wykonywany, zabezpiecza ludność najlepiej od nadużyć. Soli kartonowanej sprzedaliśmy w roku 1901 kg. 121.126, w r. 1902 w pięciu miesiącach kg. 117.220.

Konkurencyja stara się wszelkiemi siłami zaszkodzić tej sprzedaży, która poważnie zagraża jej dotychczasowym interesom. Walka, którą Wydział krajowy podjął, trwać jeszcze będzie długo, mamy jednak niepłonną nadzieję, że skończy się podobnie jak we wschodniej części kraju takim uorganizowaniem drobnej sprzedaży soli, żeby ludność nie była narażona na nadużycia, które przy sprzedaży soli mielonej kamiennej i przy możliwości domieszkiwania do niej rozmaitych ingrediencyi mogą być bardzo znaczne.

Bielsko-bialski bank eskontowy, właściciel młynów solnych w Bochni i Wieliczce, doniósł c. k. Ministerstwu skarbu, że Wydział krajowy sprzedaje sól kamienną z Wieliczki i Bochni handlarzom ze Śląska i części Moraw i to poniżej cen fiskalnych. Wydział krajowy w odpowiedzi na zapytanie przez c. k. Ministerstwo skarbu w tej mierze uczynione, zawiadomił je na ręce c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, że pomimo licznych zgłoszeń, jakie ma z po za kraju o sól, soli nikomu za granicę kraju nie dostarcza, że nawet zerwał stosunki z niejakim p. Doleżelem z Prościejow, któremu przed udzieleniem kredytu na sól kamienną przez c. k. Ministerstwo, soli dostarczał.

K a i n i t.

W sprawie sprzedaży kainitu nie zaszła żadna zmiana. W ostatnich czasach przy jednym z próbnych wierceń, przez c. k. Zarząd salin dokonywanych, odkryto w Kałuszu sylwin, minerał o znacznie większej zawartości chlorku potasowego, niż kainit.

Oczywista rzecz, że Wydział krajowy sprawą tą zainteresował się ze stanowiska ogólnie krajowego — w razie bowiem, gdyby pokłady takie w odpowiedniej grubości i rozciągłości rzeczywiście istniały, można by w kraju stworzyć nowy przemysł, którego wielkość zależną byłaby od wielkości pokładu, ale który w każdym razie nie mógłby być krajowi obojętny.

Z wiadomości, jakich Wydział krajowy w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu zacierpnął, okazuje się, że rzeczywiście przy próbnym wierceniu przewiercono w głębokości 257·5 m. — 265·5 m. pokład sylwinu, o grubości 8 m. Pokład ten zawiera jednak 28% zanieczyszczenia iłowego i gipsowego, a tylko 30% czystego chlorku potasowego, obok 42% chlorku sodu.

Odkrycie to, które jest niewątpliwym dowodem, że w kopalni Kałuskiej znajdują się większe ilości soli nawozowych, niż dotychczas zbadane pokłady, dało impuls c. k. Zarządowi salin do bliższego zbadania tego pokładu. Postanowiono zatem bezzwłocznie, bez względu na znaczne koszta, przystąpić do wykopania nowego szybu, po dokonaniu czego będzie można dopiero zbadać bliżej rozciągłość pokładu sylwinu, świeżo przewierconego.

Zarządowi salin należy się wdzięczność za to, że nie szczerząc kosztów od lat kilku dokonywał próbnych wierceń i po odkryciu znaczniejszego pokładu z całą energią przystępuje do jego bliższego zbadania i ewentualnie eksploataowania. Chociaż nie można się cieszyć nadzieją, żeby pokłady kałuskie choć w przybliżeniu co do swojej rozciągłości dorównały pokładom soli potasowych w Stassfurcie, to jednak nawet w tym razie, gdyby pokłady te były bardzo znacznie mniejsze od potężnych pokładów stasssfurckich, stwierdzenie istnienia ich będzie miało znaczenie dla kraju.

Co do sprawy kolei dowozowej z dworca kolei państwowej w Kałuszu do kopalni, to sprawa ta zostanie, jak mamy nadzieję, wkrótce już stanowczo załatwioną. Wydział krajowy wysłał na wezwanie c. k. Dyrekcyi skarbu swojego delegata do komisji, mającej ułożyć ostateczne warunki zbudowania tego toru.

Wydział krajowy zwraca uwagę, że pomimo braku kolei dojazdowej, każdy, kto tylko sobie tego życzy, otrzymuje kainit, załadowany do wagonu bez worów, t. z. „alla rinfusa“, co pomniejsza znacznie koszta zakupna tego nawozu. Decydującem w tej sprawie jest, czy odbiorca uważa za dogodnie dla siebie odbierać ze stacyi i przewozić na miejsce przeznaczenia zesypany do wagonu kainit — nie zaś kwestya dostawy do kolei, którą Wydział krajowy bierze na siebie. Z chwilą zbudowania kolei nastąpi pewna ulga dla Wydziału krajowego — nie zaś dla odbiorców, którzy i dzisiaj kainit tak załadowany pobierać mogą, jak sobie tego życzą.

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy sprawozdanie to przyjąć do wiadomości.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

A. Potocki w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego

Zamknięcie rachunku strat i zysków Funduszu sprzedaży soli z dniem 31. grudnia 1901 r.

Winien.

Ma.

	K.	Gr.	K.	Gr.		K.	Gr.	K.	Gr.
Za zakupno produktów solnych			9,701.466	39	Ze sprzedaży produktów solnych			10,044.213	67
„ kaimit rozdany stacyom doswiadczalnym L. 86.251/00	719	12			„ „ tablic			116	42
„ sól warzonkę daną pogorzecom M. 37.794/01	615	94	1.335	06	z grzywien pieniężnych			510	—
„ odprawę p. Skarzyńskiego L. 15.641/01			12.000	—	ze zwrotów za przewóz worów i kosztów załadowania			6.466	61
„ opusty i odszkodowanie L. 10.309/01, 10301/01, 66.727/01, 56.813/01, 54.018/01			209	84	z odsetek od kredytów i papierów wartościowych			153.185	23
„ sprostowanie rachunków z lat poprzednich			87	72	„ drobnych nadpłat			29	09
„ odsetki bierne			1.782	34	ze sprostowania rachunków z lat poprzednich			70	26
„ stemple do weksli			6.501	—	rozmaite inne			1.273	63
„ kosza spedycyi			276.550	40					
„ najem i utrzymanie magazynów			1.911	78					
„ płace			62.883	04					
„ remuneracye urzędników Biura solnego, Kasy krajowej, służby pocztowej, kolejowej i robotników, zajętych przy opakowaniu soli			11.928	—					
„ kosza podróży	12.038	08							
„ zastępstwo urzędników	964	06	13.002	14					
„ potrzeby kancelaryjne (druk i papier na raporta, formularze, książki rach. i t. d.)			3.603	53					
„ porta i telegramy			3.456	78					
„ kosza rozsyłki produktów solnych między salinami, przewóz maszyn i worów			4.016	96					
„ bonifikacye zastępców i zwroty nadwyżki kosztów dostawy kolejowej			21.079	38					
„ przygotowania i próby opakowania w papier			2.798	67					
„ asekuracyę magazynów, zapasów i ubezpieczenie robotników			1.085	4 ^s					
„ ogłoszenie o posadach, sprzedaży kaimitu, soli kamiennej i bydęcej			543	58					
„ podatek od kuponów i stemple do odnośnych rachunków			1.361	04					
„ kosza planów, stempli podań i komisyi polityczno-przemysłowej i kolejowej przy oględzinach magazynu i młyna w Bochni			535	43					
„ użycie telefonu			100	—					
„ opał, światło i sprzątanie biur			353	10					
„ kosza przy realizowaniu legitymacyj kolejowych			130	38					
„ przykupno książek			27	85					
„ roboty introligatorskie			158	90					
„ kosza manipulacyjne i prowizyę w c. k. pocztowej kasie oszczędności			2.072	72					
„ rozmaite drobne wydatki			471	09					
„ odpisy:									
1) do L. 15.887/02	200	—							
2) do L. 62.265/01	279	68							
3) z rachunku różnych za drobne odpisy	31	38							
4) za sól kamienną rozdaną na próby L. 54.018/01	277	06							
5) za książeczki czekowe	42	—							
6) „ wory	240	45							
7) „ urządzenie biur (przykupno i naprawa sprzętów, w tem dwie kasy ogniotrwałe	1.191	46							
8) „ budowę magazynu i młyna w Bochni	6.491	80							
9) „ maszyny	9.229	89	17.983	72					
za 50% nadwyżki dochodu wydanej do funduszu emerytalnego			28.214	30					
„ „ „ „ „ „ rezerwowego			28.214	29					
			10,205.864	91				10,205.864	91

Zestawienie porównawcze dochodów i wydatków funduszu sprzedaży soli w latach 1900 i 1901.

A) Dochody	1900 r.		1901 r.		Więcej		Mniej	
	K.	gr.	K.	gr.	K.	gr.	K.	gr.
Ze sprzedaży produktów solnych	333.618	48	342.747	28	9.128	80		
„ „ tablic	371	68	116	42			255	26
Z grzywien pieniężnych	560	50	510	—			50	50
Ze zwrotów za przewóz worów i kosztów załadowania	7.900	05	6.466	61			1.433	44
Z odsetek od kredytów i papierów wartościowych	150.566	87	153.185	23	2.618	36		
Z drobnych nadpłat	107	90	29	09			78	81
Ze sprzedaży książeczek czekowych	94	—					94	—
Za sprostowanie rachunków	19	20	70	26	51	06		
Za rozmaite dochody	128	76	1.273	63	1.144	87		
	493.367	44	504.398	52	12.943	09	1.912	01
	11.031	08					11.031	08
Stan funduszu rezerwowego z dołączeniem nadwyżki za rok 1901 wynosi	123.557	93						
Stan funduszu emerytalnego z dołączeniem nadwyżki za rok 1901 wynosi	126.103	74						

B) Wydatki	1900 r.		1901 r.		Więcej		Mniej	
	K.	gr.	K.	gr.	K.	gr.	K.	gr.
Za kaimit rozdany stacyom doświadczalnym	130	16	719	12	588	96		
„ sól warzonkę daną pogorzelncom	630	—	615	94			14	06
„ odprawę p. Skarzyńskiego			12.000	—	12.000	—		
„ opusty i odszkodowania			209	84	209	84		
„ sprostowania rachunków	43	34	87	72	44	38		
„ odsetki bierne	4.072	—	1.782	34			2.289	66
„ stemple do weksli	5.673	—	6.501	—	828	—		
„ koszta spedycyi	258.676	35	276.550	40	17.874	05		
„ najem i utrzymanie magazynów	2.009	36	1.911	78			97	58
„ płace	64.425	46	62.833	04			1.542	42
„ remuneracye	11.816	—	11.928	—	112	—		
„ koszta podróży i zastępstwo urzędników	12.180	71	13.002	14	821	43		
„ potrzeby kancelaryjne	1.845	11	3.603	53	1.758	42		
„ porta i telegramy	3.255	19	3.456	78	201	59		
„ koszta rozsyłki produktów solnych między salinami i przewóz maszyn i worów	2.356	94	4.016	96	1.660	02		
„ bonifikacye zastępców i zwroty nadwyżki kosztów dostawy kolejowej	11.998	97	21.079	38	9.080	41		
„ przygotowania i próby opakowania w papier	1.177	76	2.798	67	1.620	91		
„ asekuracyę	624	69	1.085	48	460	79		
„ ogłoszenia	616	48	543	58			72	90
„ podatek od kuponów i stemple do odnośnych rachunków	1.411	90	1.361	04			50	86
„ koszta planów stempli podań i komisji polityczno-przemysłowej i kolejowej przy oględzinach magazynu i młyna w Bochni	343	01	535	43	192	42		
„ użycie telefonu	100	—	100	—				
„ opał światło i sprzątanie biur	286	72	353	10	66	38		
„ koszta przy realizowaniu legitymacyi			130	38	130	38		
„ przykupno książek	233	70	27	85			205	85
„ roboty introligatorskie	85	40	158	90	73	50		
„ koszta manipulacyi i prowizyę w c. k. pocztowej Kasie oszczędności	2.371	54	2.072	72			298	82
„ rozmaite drobne wydatki	791	42	471	09			320	33
„ odpisy z rachunku różnych	632	60	511	06			121	54
„ próby mielenia i opakowania soli kamiennej w Bochni	120	—	277	06	157	06		
„ książeczki czekowe			42	—	42	—		
„ wory	3.492	37	240	45			3.251	92
„ urządzenie biur (inwentarz)	882	56	1.191	46	308	90		
Budowa magazynu i młyna w Bochni, zakupno maszyn i narzędzi	16.193	37	15.721	69			471	68
Za odpisaną zaliczkę śp. Festenburga	363	—					363	—
	408.839	11	447.969	93	48.231	44	9.100	62
	39.130	82					39.130	82

